

РЕШЕНИЕ

№ 4981

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4842** по описа за **2023** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на СДВР, подадена чрез процесуален представител юрк. А. А. срещу РЕШЕНИЕ № 1230 от 16.03.2023г. на СРС, НО, 22-ри състав, постановено по нахд № 14423/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с правилата на материалния закон. Касаторът излага доводи, че е доказано извършването на вмененото нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП и електронният фиш съдържа всички реквизити по чл.189, ал.4 от ЗДвП. Нарушението било установено с АТСС, спазени са били и условията по първоначалната и последваща проверка на техническото състояние на средството за видеоконтрол. Наказанието било наложено в неговия абсолютно определен размер от 100.00 /сто/ лева. Неоснователни били доводите на районния съд относно нарушение на формата на електронния фиш, тъй като задължителните реквизити по чл.189, ал.4 ЗДвП фигурирали в него. В. К. П. е осъществила от обективна и субективна страна нарушението, като е превишила максимано допустимата скорост на движение на автомобила с 29 км./ч.

Касаторът претендира да бъде отменено решението на СРС, НО, 22-ри състав по нахд № 14423/2022г., като вместо него се постанови ново решение, с което да се потвърди електронен фиш, серия К, № 5796389. Претендира да се присъди юрисконсултско

възнаграждение.

Ответникът – В. К. П. оспорва жалбата. В писмено становище от 03.07.2023г. изразява съждения за неоснователност на жалбата, като моли решението да бъде оставено в сила.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 1230 от 16.03.2023г., постановено по нахд № 14423/2022г. на СРС, НО, 22-ри състав е отменен електронен фиш, серия К, № 5796389, с който на В. К. П. на основание чл.189, ал.4 във вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП е било наложено административно наказание –глоба в размер на 100.00 /сто/ лева за извършено административно нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с електронния фиш, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че електронния фиш е незаконосъобразен, защото в него липсват данни къде е бил поставен пътния знак, сочещ на ограничение на скоростта на движение от 40 км./ч., на какво разстояние от него се е намирала АТСС, на какво разстояние действа визираното ограничение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219, ал.1 АПК.

На 13.04.2022г. в 8.14 часа в [населено място] бучино, местност „М. дол“, [улица]с посока на движение от [населено място] към [населено място], В. К. П. е управлявала лек автомобил „Рено меган“, рег. [рег.номер на МПС] със скорост 69 км/ч. при ограничение от 40 км/ч., въведено с пътен знак „В-26“. Превишението от 29 км/ч. над максимално допустимата скорост било установено и заснето с АТСС тип „ARH CAM S1“, № 11743f0 съгласно чл.189, ал.4, изр.1 ЗДвП във вр. § 6, т.65 от ДР на ЗДвП. За това нарушение е била наложена глоба по чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП в абсолютно определения от закона размер от 100.00 /сто/ лв. с издаване на електронен фиш, съгласно чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Санкционният акт е отменен единствено поради липсата на данни в него къде е била позиционирана АТСС, къде е бил разположен пътен знак „В-26“ и на какво разстояние действа ограничението на скоростта от 40 км./ч.

Съгласно чл.189 ал.4 от ЗДвП „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на

нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи“. В ал.5-ал.11 на чл.189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаването, обжалване и влизане в сила на електронен фиш. В нормата на § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е дефинирано понятието за електронния фиш като “електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи“.

Законодателят не е въвел в цитираните нормативни разпоредби, изискване в обстоятелствената част на електронния фиш да бъде включено описание на обстоятелствата, които е изложил въззивния съд. СРС при постановяване на решението не е съобразил, че в това административнонаказателно производство е неприложима разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, относно формата и съдържанието на санкционния акт. Задължителните реквизити, които трябва да се включват в електронния фиш са изчерпателно изброени в чл.189, ал.4 ЗДвП, а образецът на същия е одобрен със заповед № 8121з-931/30.08.2016г. на министъра на вътрешните работи. Издадена е и Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015г., изм. ДВ, бр.6/16.01.2018г.). Съдът е следвало, посредством събраните писмени доказателства да установи спазени ли са регламентираните в нормите на чл.6- чл.12 условия относно експлоатирането на АТСС и допуснати ли са нарушения при заснемането и установяване на деянието.

В протокол № 4332р-20951/14.04.2022г. повече от ясно е посочено, на какво разстояние от пътен знак „В-26“ е поставена АТСС, поради което СРС е бил в състояние да съобрази, дали е спазено изискването на чл. 8 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. От приетите по делото доказателства е абсолютно възможно да се прецени също на какво разстояние от пътния знак е засечено движението на автомобила, за да се установи и дали е изпълнено условието на чл. 14, ал. 2, т. 2 от Наредба № 18 от 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци, а именно: минимално разстояние от 100 метра при ограничение на скоростта до 40 км/ч.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени електронни фишове, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63, ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на електронния фиш, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

В обжалваното решение липсват изложени аргументи относно извършено ли е административно нарушение с посочената правна квалификация, авторството на деянието и респ. досежно размера на наложеното наказание. Касационната инстанция при тази хипотеза, доколкото на първо място ревизира постановения съдебен акт и на второ място издадения електронен фиш, е в невъзможност да извърши проверка на

атакуваното съдебното решение без изложени мотиви по същество относно неговата материалноправната законосъобразност. Недопустимо е за първи път касационната инстанция да се произнася в настоящото производство, тъй като лишава страните най-малкото да вземат становище по даден правен извод и съответно да ангажират доказателства. Ако се разгледа спора по същество, то за първи път ще има изложени мотиви по отношение спазване на приложимите норми от ЗДвП. В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение.

По тези доводи и в заключение, решението от 16.03.2023г. на СРС, НО, 22-ри състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.1 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 във вр.чл.222, ал.2, т.1 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг съдебен състав. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По искането на касатора за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение, следва да се произнесе СРС на основание чл.226, ал.3 от АПК, в зависимост от изхода на спора.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.2, т.1 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 1230 от 16.03.2023г., постановено по нахд № 14423/2022г. на СРС, НО, 22-ри състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

